

¹Und das Volk im Lande nahm Joahas, den Sohn Josias, und machte ihn zum König an seines Vaters Statt zu Jerusalem.²Dreiundzwanzig Jahre alt war Joahas, da er König ward. Und regierte drei Monate zu Jerusalem;³denn der König in Ägypten setzte ihn ab zu Jerusalem und büßte das Land um hundert Zentner Silber und einen Zentner Gold.⁴Und der König in Ägypten machte Eljakim, seinen Bruder, zum König über Juda und Jerusalem und wandelte seinen Namen in Jojakim. Aber seinen Bruder Joahas nahm Necho und brachte ihn nach Ägypten.⁵Fünfundzwanzig Jahre alt war Jojakim, da er König ward. Und regierte elf Jahre zu Jerusalem und tat, was dem HERRN, seinem Gott, übel gefiel.⁶Und Nebukadnezar, der König zu Babel, zog wider ihn herauf und band ihn mit Ketten, daß er ihn gen Babel führte.⁷Auch brachte Nebukadnezar etliche Gefäße des Hauses des HERRN gen Babel und tat sie in seinen Tempel zu Babel.⁸Was aber mehr von Jojakim zu sagen ist und seine Greuel, die er tat und die an ihm gefunden wurden, siehe, die sind geschrieben im Buch der Könige Israels und Juda's. Und sein Sohn Jojachin ward König an seiner Statt.⁹Acht Jahre alt war Jojachin, da er König ward. Und regierte drei Monate und zehn Tage zu Jerusalem und tat, was dem HERRN übel gefiel.¹⁰Da aber das Jahr um kam, sandte hin Nebukadnezar und ließ ihn gen Babel holen mit den köstlichen Gefäßen im Hause des HERRN und machte Zedekia, seinen Bruder zum König über Juda und Jerusalem.¹¹Einundzwanzig Jahre alt war Zedekia, da er König ward.

¹وَأَخَذَ شَعْبُ الْأَرْضِ يَهُوآخَازَ بْنَ يُوشِيَّا وَمَلَكَوْهُ عَوَصًا عَنْ أَبِيهِ فِي أُورُشَلِيمَ.²كَانَ يَهُوآخَازُ ابْنًا ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ فِي أُورُشَلِيمَ،³وَعَزَلَهُ مَلِكُ مِصْرَ فِي أُورُشَلِيمَ وَعَزَّرَمَ الْأَرْضَ يَمِينَةَ وَزَنَتِهِ مِنَ الْفِضَّةِ، وَبَوَازَنَتِهِ مِنَ الذَّهَبِ.⁴وَمَلَكَ مَلِكُ مِصْرَ الْيَاقِيمَ أَخَاهُ عَلَى يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ، وَغَيَّرَ اسْمَهُ إِلَى يَهُوَيَاقِيمَ. وَأَمَّا يَهُوآخَازُ أَخُوهُ فَاحْذَهُ تَحُو وَأَتَى بِهِ إِلَى مِصْرَ.⁵كَانَ يَهُوَيَاقِيمُ ابْنًا خَمْسٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ إِحْدَى عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَعَمَلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ إِلَهِهِ.⁶عَلَيْهِ صَعِدَ بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ وَقَبِذَهُ بِسَلْسِلٍ نَحَاسٍ لِيَذْهَبَ بِهِ إِلَى بَابِلَ،⁷وَأَتَى بُوْحَدَنْصَرُ بَعْضَ آيَةِ بَيْتِ الرَّبِّ إِلَى بَابِلَ وَجَعَلَهَا فِي هَيْكَلِهِ فِي بَابِلَ.⁸وَبَقِيَتْ أُمُورُ يَهُوَيَاقِيمَ وَرَجَاسَاتُهُ الَّتِي عَمَلَ وَمَا وُجِدَ فِيهِ، مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ وَيَهُودَا. وَمَلَكَ يَهُوَيَاقِيمُ ابْنُهُ عَوَصًا عَنْهُ.⁹كَانَ يَهُوَيَاقِيمُ ابْنًا ثَمَانِي سِنِينَ حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَعِشْرَةَ أَيَّامٍ فِي أُورُشَلِيمَ. وَعَمَلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ.¹⁰وَعِنْدَ رُجُوعِ السَّنَةِ أَرْسَلَ الْمَلِكُ بُوْحَدَنْصَرُ قَاتِي بِهِ إِلَى بَابِلَ مَعَ آيَةِ بَيْتِ الرَّبِّ التَّمِيمَةِ، وَمَلَكَ صِدْقِيَا أَخَاهُ عَلَى يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ.¹¹كَانَ صِدْقِيَا ابْنًا إِحْدَى وَعِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ إِحْدَى عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ.¹²وَعَمَلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ إِلَهِهِ، وَلَمْ يَتَوَاضَعْ أَمَامَ إِرْمِيَا النَّبِيِّ مِنْ قَمِ الرَّبِّ.¹³وَتَمَرَّدَ أَيْضًا عَلَى الْمَلِكِ بُوْحَدَنْصَرُ الَّذِي خَلَعَهُ بِاللَّهِ وَصَلَبَ عُثْقَهُ وَقَوَّى قَلْبَهُ عَنْ الرُّجُوعِ إِلَى الرَّبِّ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ،¹⁴حَتَّى أَنَّ جَمِيعَ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالشَّعْبِ أَكْثَرُوا الْخِيَانَةَ حَسَبَ كُلِّ رَجَاسَاتِ الْأَمَمِ وَتَجَسَّسُوا بَيْتَ الرَّبِّ الَّذِي قَدَّسَهُ فِي أُورُشَلِيمَ.¹⁵فَأَرْسَلَ الرَّبُّ إِلَهُ آبَائِهِمْ إِلَيْهِمْ عَنْ يَدِ رُسُلِهِ مُبْكَرًا وَمُرْسِلًا لِأَنَّهُ شَفِيقٌ عَلَى شَعْبِهِ وَعَلَى مَسْكِينِهِ،¹⁶فَكَانُوا يَهْزَأُونَ بِرُسُلِ اللَّهِ وَرَدَّلُوا كَلَامَهُ وَتَهَاوَنُوا بِأَنْبِيَائِهِ حَتَّى تَارَ غَضَبُ الرَّبِّ عَلَى شَعْبِهِ حَتَّى لَمْ يَكُنْ شِفَاءً.¹⁷فَاصْعَدَ عَلَيْهِمْ مَلِكُ الْكَلْدَانِيِّينَ فَقَتَلَ مُخْتَارِيَهُمْ بِالسَّيْفِ فِي بَيْتِ مَقْدِسِهِمْ. وَلَمْ يُسَفِّقْ عَلَى قَتْلِ أَوْ عَذَرَاءَ وَلَا عَلَى سَبِيٍّ أَوْ أُسْتَبٍ، بَلْ دَفَعَ الْجَمِيعَ لِيَدِهِ.¹⁸وَجَمِيعَ آيَةِ بَيْتِ اللَّهِ الْكَبِيرَةِ وَالصَّغِيرَةِ وَخَرَائِنَ بَيْتِ الرَّبِّ وَخَرَائِنَ الْمَلِكِ وَرُؤُسَائِهِ أَتَى بِهَا جَمِيعًا إِلَى بَابِلَ.¹⁹وَأَخْرَجُوا بَيْتَ اللَّهِ، وَهَدَمُوا سُورَ أُورُشَلِيمَ وَأَحْرَقُوا جَمِيعَ فَضُورِهَا بِالنَّارِ وَأَهْلَكُوا جَمِيعَ آيَتِهَا التَّمِيمَةِ.²⁰وَسَبَى الَّذِينَ بَقُوا مِنَ السَّيْفِ إِلَى

Und regierte elf Jahre zu Jerusalem¹² und tat, was dem HERRN, seinem Gott, übel gefiel, und demütigte sich nicht vor dem Propheten Jeremia, der da redete aus dem Munde des HERRN.¹³ Dazu ward er abtrünnig von Nebukadnezar, dem König zu Babel, der einen Eid bei Gott ihm genommen hatte, und ward halsstarrig und verstockte sein Herz, daß er sich nicht bekehrte zu dem HERRN, dem Gott Israels.¹⁴ Auch alle Obersten unter den Priestern samt dem Volk machten des Sündigens viel nach allerlei Greueln der Heiden und verunreinigten das Haus des HERRN, das er geheiligt hatte zu Jerusalem.¹⁵ Und der HERR, ihrer Väter Gott, sandte zu ihnen durch seine Boten früh und immerfort; denn er schonte seines Volkes und seiner Wohnung.¹⁶ Aber sie spotteten der Boten Gottes und verachteten seine Worte und äfften seine Propheten, bis der Grimm des HERRN über sein Volk wuchs, daß kein Heilen mehr da war.¹⁷ Denn er führte über sie den König der Chaldäer und ließ erwürgen ihre junge Mannschaft mit dem Schwert im Hause ihres Heiligtums und verschonte weder die Jünglinge noch die Jungfrauen, weder die Alten noch die Großväter; alle gab er sie in seine Hand.¹⁸ Und alle Gefäße im Hause Gottes, groß und klein, die Schätze im Hause des HERRN und die Schätze des Königs und seiner Fürsten, alles ließ er gen Babel führen.¹⁹ Und sie verbrannten das Haus Gottes und brachen ab die Mauer zu Jerusalem, und alle ihre Paläste brannten sie mit Feuer aus, daß alle ihre köstlichen Geräte verderbt wurden.²⁰ Und er führte weg gen Babel,

بَابِلَ، فَكَانُوا لَهُ وَلِيَّيْهِ عَبِيدًا إِلَى أَنْ مَلَكَتْ مَمْلَكَتُهُ قَارِسَ،²¹ لِإِكْمَالِ كَلَامِ الرَّبِّ بِقَمِ إِزْمِيَا، حَتَّى اسْتَوْقَبِ الْأَرْضَ سُبُوتَهَا، لِأَنَّهَا سَبَتَتْ فِي كُلِّ أَيْامِ حَرَائِهَا لِإِكْمَالِ سَبْعِينَ سَنَةً.²² وَفِي السَّنَةِ الْأُولَى لِكُورَشَ مَلِكِ قَارِسَ لِأَجْلِ تَكْمِيلِ كَلَامِ الرَّبِّ بِقَمِ إِزْمِيَا، تَبَّهَ الرَّبُّ رُوحَ كُورَشَ مَلِكِ قَارِسَ فَأَطْلَقَ نِدَاءً فِي كُلِّ مَمْلَكِيَّةٍ وَكَذَا بِالْكِتَابَةِ قَائِلًا،²³ هَكَذَا قَالَ كُورَشُ مَلِكُ قَارِسَ، إِنَّ الرَّبَّ إِلَهَ السَّمَاءِ قَدْ أَعْطَانِي جَمِيعَ مَمَالِكِ الْأَرْضِ، وَهُوَ أُوصَانِي أَنْ أُبْنِيَ لَهُ بَيْتًا فِي أُورُشَلِيمَ الَّتِي فِي يَهُودَا. مَنْ مِنْكُمْ مِنْ جَمِيعِ سَعْيِهِ، الرَّبِّ إِلَهُهُ مَعَهُ وَلْيَصْعَدْ.

wer vom Schwert übriggeblieben war, und sie wurden seine und seiner Söhne Knechte, bis das Königreich der Perser aufkam,²¹ daß erfüllt würde das Wort des HERRN durch den Mund Jeremia's, bis das Land an seinen Sabbaten genug hätte. Denn die ganze Zeit über, da es wüst lag, hatte es Sabbat, bis daß siebenzig Jahre voll wurden.²² Aber im ersten Jahr des Kores, des Königs in Persien (daß erfüllt würde das Wort des HERRN, durch den Mund Jeremia's geredet), erweckte der HERR den Geist des Kores, des Königs in Persien, daß er ließ ausrufen durch sein ganzes Königreich, auch durch Schrift, und sagen:²³ So spricht Kores, der König in Persien: Der HERR, der Gott des Himmels, hat mir alle Königreiche der Erde gegeben, und er hat mir befohlen, ihm ein Haus zu bauen zu Jerusalem in Juda. Wer nun unter euch seines Volkes ist, mit dem sei der HERR, sein Gott, und er ziehe hinauf.